

EN BANYETA.

PER 2 CUARTOS 'LS HI DARÁ UNA BANYADA CADA SENMANA.

¡Siga qui siga!
¡Dali que dali!

Administració y Redacció: carré de Escudellers número 7, piso 4.
Tothom pot ser col·laborador d'*En Banyeta*.

¡Tretse son tretse!
¡Caigui qui caigui!

LO QUE S' ACOSTUMA.

Ja estich entre vostés! ¿Que tal? ¿Com ho passan?

Oh! 'M sembla qu' arribo á punt de solfa, y que per mes de quatre *pessa-curtas* y mal surgidors d' impermeables desacerts, los costarà una rabieta la meva vinguda; pero ¿que hi ferán si jo ho hi volgut aixis? ¡Passiencia!

Ja escolto l' aplech de dicteris que se 'm dirigirán, y la polsaguera que s' aixecará entre los *critichs* parciaus, ab motiu de la meva vinguda!

¡Oh! Ja era necessaria la meva presència!

Jo vinch á omplir un vuyt, que al naixer molts altres periodichs, prometen omplir, oblidantse després d' aquellas promeses!

Si, senyors. Jo vinch entre vostés á censurar lo que sia digne de censura, y á aplaudir lo que mereixedor d' aplauso cregui.

Vinch de l' indiferència; pero, disposat á

cantarlas molt claras, y á combatre 'l bunyol, sia allá hont sia!

Y per iltim, vinch á *ficar la banya per tot*, costi lo que costi, y á descobrir lo ridicul que impera ab lo bon gust, malmés per quatre amanagadors del sentit comú.

Lo dia, llunyá encare, que tot vagi com un tirabuquet y res hi haje censurable, allavors me despediré de vostés; pero, en el entre tan que aixó no sia.

Treuré 'ls defectes á plassa
cantant á tothom la canya,
y daré cada castanya
mes grossa qu' una carbassa!

A tothom que vagi tort
cuidaré de fe anar dret,
y quant jo soni 'l xiulet
fins ha de sentirlo un sort,

Aplaudiré lo bon gust
tot lo dolent condemnant,
y al criticar, procurant
estar en tot sempre just.

Y al denunciar los bunyols
y 'ls desacerts qu' algú fassí,

procuraré que no 'm passi
ja may per alt ni un tan sols.

En fi, com coneix la llaga
de que 's doleix nostre mal,
criticaré imparcial,
y aquell que la fa, la paga!

BANYETA.

COPS DE QUA.

Acabo de llegir en lo senmanari titulat '*n Pitarra...* (jay! dispensin, volia dir *Lo nunc*) la segona *crítica de las críticas*, y se 'm ocorreix preguntar ¿A n' aquestas *críticas de las críticas* qui las critica? Perque, vaya, jo suposo que no dehurá ser infalible son autor, y per lo mateix no estarán purgadas de faltas!

Veuhen, jo si fos critich, preguntaria al senyor Claret y Franch:

¿Vol dir que la *Dida* es un drama com vosté afirma en la seva segona *crítica*?

Encare que yosté sab de que se las heu, y no penso negarho, desde l' moment que escriu *criticas de criticas*, á n' *En Banyeta*, á pesar de tot, no l' arrivarà mai á convencer, perque, creu que si yosté prengués la defensa d' un minyó ignocent, irremissiblement li donarian garrot.

Jo regonech talentán el seu protegit; pero, no tan, perferlo mereixador de l' incensque li dona.

Ja sé que lo que li dich aixecará pot ser algunas ronchas en lo seu amor propi; pero, fillet, quant un parla tan alt, ha de saber que algú pot escoltarlo.....

Y basta de matemáticas.

Aquella font de la plassa real, estich en lo fi y efecte que no se la ha d' anomenar per la font de *las tres gracias*, sino per la de las múltiples; puig, á las que ja té, s' hi dehuen anyadir las de que no raja, que es molt bruta y la de que....s' hauria de treura; perque, posada allí, la trovo tan mesquina, que 'm fa l' inateix efecte que una truyta d' un ou' per un sopá per vuit.

¡Y donchs? ¡Que no s' arregla alló de la classe de Química general de nostre Universitat?

¡Per avuy amonestém al Sr. Rector per que ho resolgui!

¡Qui es l' encarregat de la secció d' anuncis del diari de 'n Brusi?

¡Home, fassim lo favor de repassarlos avants d' insertarlos, perque no es lògich que 's donquin tans cops de puny á la gramática!

Alló de:

Se vende una máquina nueva barata de coser blanco, me fá moltas pessigollas á la qua!

En lo teatro del Bon Retiro estava ja en estudi una joguina titulada *La pubilla* y are ha quedat retirada.

¡Perque? ¡Es perque tal volta no trovavan un bon hereu per aquesta *pubilla*?

Crech, segons se diu, que ha sigut per vol querela estrenar ab pochs ensajos, y per lo tan no convenirli á son autor!

¡Ey! ¡Aixis corra!

Aldonar compte *Los jochs florals* en son últim número de la meva allavoras próxima visita, acaba l' suelto dihent:

¡com mes serém, mes riurem!

¡De veras? ¡Are veji! Jo hauria dit:

¡Com mes serém,... mes perdrém!

Si jo tingués las ideas
qu' ha tingút l' Echegaray
¡Que 'n tindria de lloret
per poder fern' estofats!

A. BUSQUETS.

Segons una comunicació que tenim á la vista,

avisem als nostres lectors que, en la sacristia de l' iglesia de San Francisco se recullen limosnas per las ánimas del purgatori.

¡Aixis ho diu!

Nos diuhen de Reus, qu' en aquella ciutat hi ha un lletrero que diu:

Se piden chicas que saban hacer migas y mitxon y cosidueras. Arrabal casa martí (d) Alcalde Moscas.

Y á Verdú, en la porta d' un barber diu:

Se barbeaca se risa se rasa y se cholla lo cabell.

¡Vaja! ¡Ningú 'ls ha fet la caritat d' esmanarlos aquests disbarats?

¡Que no sab d' escriure l' mestre d' aquests llochs respectius, per corretjirlos?

LOS DOS LLADRES.

FAULA

*Por entre unas matas
seguido de perros...*

Iriarte.

Pe 'ls vols d' una plassa,
seguit per serenos,
no corra, que vola
un lladre molt fiero.

De dins d' una escala
un altre vejentlo
ne surt, y-Esplicam-
li diu-eix enredo!

—¡No estich pas per orgas!

¡No 'm vingas ab cuentos!
¡No veus que 'm segueixan
dos guarda-paseos?

—Si, contesta l' altre.

—Desd' aqui 'ls observo;
pero, no son guardas.

—¡Donchs, que son?-Serenos.

—Serenos?-Si, home!

—Igual que l' meu gueto!

—No 'ls hi veus lo pito?

—Son guarda paseos!

—De qu' ells sigan guardas
jo no me 'n convenso!

—Te dich qu' ho son, home!

—Ca, ca! Son serenos!

y-aixis disputavan.

quant quedan sorpresos

vejent que 'ls agafan

y los portan presos!

*Los que tengan feina
que fer, y la deixan
per una ximpleza,
que prenguin exemple!*

MESTRE-FESTEJADOR.

MOSSEGADAS.

Segons los periodichs locals, dintre pochs dias

s' estrenarà un drama del Sr. Ubach, titolat: *La mà freda*.

Com que l' estreno 's assegura que serà en lo teatro de Romea, veyam si sortirà aquella mà oculta!

Y á proposit de dit teatro:

Home, Sr. Gasset ¡que vol fer la competència á n' en Martí y Barril?

Tregui aquells cataplasmas de las parets del saló perque, hi estan tan be, com un pegat en un banch!

Los sastres se diferéncian
de 'ls lladres d' un modo estrany.

Los uns 'ns roban vestintnos,
y los altres despullans.

Senyors delajuntament, rocordintse que ja ha passat lo dia de 'ls morts, y encare no han tocat aquell *panteon* de ferro colát que mesos enrera van situar en la Rambla de las flors al costat del parador del tramvia.

¡Ah! ¡Quin dia pensan cambiar las taulas de las floristas?

Hem vist un anunci del *Malaguengo* que va encabessat ab aquestas paraulas:

YA LLEGARÁ EL DIA.

Be! ¡Quindia ha de ser aquet? ¡Aquell en que no 'ns amohinará ab las sevas retòricas.

¡Que no van anar á veure l' Skiptomania?

Allá haurian vist unes minyonas ab molt po-
ca roba, fer la competència á n' els xicots!

¡Quin modo de saltar la corda!

La senyora *Campana de Gracia*, s' queixa
perque lo rector de Calella no permet entrar á
l' iglesia á las donas que no portan mantelli-
na.

No ha pas d' anar tan lluny!

Temps enrera, igual passava á Sant Felip
Neri de Barcelona!

¡No volém saber si encare dura!

En lo Bon Retiro [preparan per lo diumenje
que ve l' estreno del *Cavaller de las plomas*
negras y la pessa *Retrets*, originals segons diu-
hen de dos jovens conegeuts.

Esperem l' estreno per retreure lo que hi
hagi.

EXEMPLE D' ESCAMOTEIX

Agafas de 'ls teus amichs
los que creguis mes formals;
y tancals dintre un armari
d' hont no 's pugan escapar;

pronuncia despres dos frases
qu'ells las pugan sentir clar,
com son: *necessito quartos;*

Obra l' armari al instant,
y veurás, sens dárten compte,
qu'els amichs s'han eclipsat

PSENDONIM.

—Renegar, beure a porró y dir mal de 'ls
francesos!

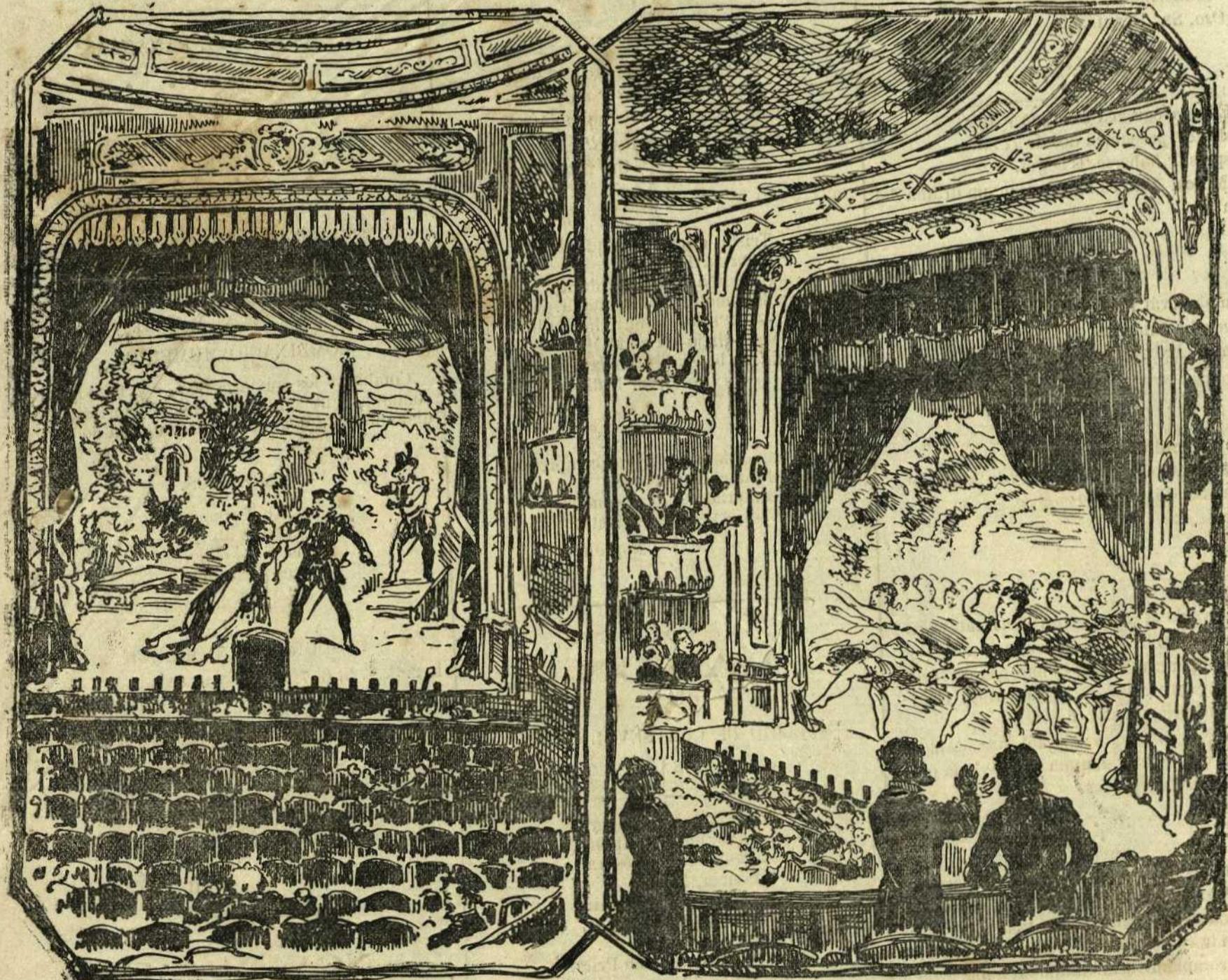
A n^e el vigilant de la porta del escenari del
teatro del Circo, 'n Banyeta está promte á
regalarli una urbanitat sempre que prometi es-
tudiársela.

Porter, no vol dir *grosser*. Entengaho l' em-
presa que tinga tals dependents.

—¿Quinas son las cosas que s' necessitan per
ser un bon catalá?

QUAN CANTAN.

QUAN BALLAN.

Definitivament: Lo BON GUST se declara partidari de las pantorrillas.

Oh! Ja vol mérit! ¡Com que l'^l han feta tan
pocas vegadas!

apuntador, despresd'haberla mastegada molts
nits.

¡Mes mérit tinch jo que hi fet mes de doscentas
vegadas lo Tenori, y encare l' tinch de menester!

Un aficionat á desfer comedias, deya l'
altra dia:

—No se perqué se 'ls hi ha de regoneixe un
mérit á los que representen una obra sense

Lo teatro del Circo ha posat en escena *las
festas de Barcelona* en las que solsamentme-

Vam anar al Liceo lo diumenje passat y en un
recó del vestíbul hi vam trobar un gall adormit
que l' havia deixat anar lo Sr. Bulterini, fent
los Hugonots.

¡Lo guardaré per risarlo per Nadal!

S' han fet molts elogis de la companyia qu'
actua en lo teatro catalá, per haber resolt re-
presentar la joguina del Sr. Pitarra, titolada:
Cura de Moro, sentse apuntador.

La companyia qu' actua en lo teatro Espan-

yol está composta en sa major part de joves actors, que, si se trevallan massa pe 'ls nou cuartos d' entrada, no deixan de tenir poca talla per aquell teatro.

Sr. Fages, que 'ns vol tornar á desenterrá *La infantil?*

Avis. Hi ha un actor, que 's troba sense contracta per la temporada d' hivern, que s' ajustarà en calsevol teatro, medianat la següent nota de preus:

Per fer un galan	14 rals per volo.
» » » » jove	12 » »
» caracteristich	10 » »
» segon galan	8 » »
» actor cómich	6 » »
» banderillero	4 » »

¡Ojo, Sr. PERELLÓ!!

En una barraca d' aigua y anis.

—Mestre, poseumen dos de *farina*.

Despres d' haberse 'ls begút.

—¡Mosca! Aixó es mes fort qu' un drama del Odeon!

Hem observát fá ja alguns números qu' *El Mosquito* ha aumentat de tamanyo.

Vamos! ¡Are deu volgwer ser *Mosca*!

¿Que me 'n diuhen del Odeon?

Qu'es lo teatro de 'ls cacahuets y de 'ls estrenos.

¡Alsa, Sr. Piquet! ¡yo me lo guiso yo me lo como!

¡Ja ho veuhen! Fins en un lloch tan sagrat com lo seminari hi ocórron desgracias!

Tres son per are los que hi han pagat *el pato*!

¡Tres pobres trevalladors, que tal volta eran l' amparo de las sevas familias!

¡Se 'n recordará algú del estát lamentable en que 's deixan, potser, alguna pobre viuda o alguns desconsolats pares?

Avisém á 'ls nostres colaboradors, que los trevalls que 'ns envihin sigan de la índole del nostre senmanari; així com també, que suprimirém la correspondencia final, per que procurarém complaire senmanalment á tots los que ho fassin be y al nostre gust.

Habentse tingut d' aussentar de sopte d' aquesta capital, lo dibuixant encarregat de la lámina corresponent á aquest número, no ha pogut estar llena al entrar en premsa, y com estàba anunciada la seva sortida, per no demorarla 'hem aprofitat un' altre lámina que no es la que li corresponia.

EPÍGRAMAS.

Treyent foch firs pels caixals entro al café decicat per insultá á un ex-amich que 's molt amich dels «ianals». Després d' haberlo insultat li vaig dir ¡sur al carrer! y 'm va dir ¡ca, no pot ser! ¿que no veus que *vag mudat*?

E. BORRÀS Y COM.

—¿Qué 'm regalarás lo d' del meu Sant? va dirm' la Tana. —Una cosa que 't convé? —Y, ¿que será? —Una navaja.

BOM.

A 'n en Pau vaig dirli un dia: —¿Que 'n ets ben bé d' anima! —Y ell respongué, —ja ho sabia; Pero, soch *irrassional!*

UN TRONERA.

Trista, d' un ull se queixava, l' aixerida Teodora, perqué una brossa traidora molt y molt l' atormentava.

—No 's veuria en tal embull, li vaig dir jo—si volía; puig, la brossa li treuria, si 'm deixava bufar l' ull.

Perque 'ls que compran compressin, feya 'l nunci de trompet; y 'ls compradors, avuy compran «Lo Nunci» per dos quartets.

BOIXOMPIFAIG,

LA SON.

SECCIÓ DE CUALSEVOL COSA.

XARADA.

Prima-dos, es pe 'ls pintors. *Prima-tres*, en l' escriptura, y de *tres-dos* l' hermosura es á Valencia, lectors.

Membre que tots ne tenim es la *tersa*, y la *dos-tres* general bastant entés que casi iguala á n' en Prim.

Mon *tot* es un nom de dona. ¡Apa, barrina una estona!

MARQUET DE REUS.

ANAGRAMA.

Per la *tot* de lo meu poble un gros ase vaig comprar, y en Pauhet, qu' era 'l seu amo, á n' el *tot* me 'l va donar; pero, al cap de quatre dias que ja l' había comprat,

com que la *tot* ne vaig treure desseguit li vaig pagar.

MARQUET DE REUS.

SINONIMIA.

Com que la *tot* està en *tot* y dú al coll una *tot* groga, me fa fastieh, francament, perque aixis val poca cosa.

BIRLINGO

TRENCA CLOSCAS.

RITA I RESAS?

Formar lo nom d' un establecimiento.

TRIÀNGUL DE PARAULAS.

Primera ralla de dalt, horizontal é inclinada: Buscaho per l' Africa; 2.ª En lo joch de cartas; 3.ª En la milicia; 4.ª Ha fá 'l que festeija; y 5.ª ho fan los borratxos.

B. B. y R.

COMBINACIÓ MUMERICA.

Combinar los números 6. 7. 8 y 9 en quatre columnas que sumadas vertical, horizontal y diagonalment dongán sempre la suma de 30.

B. B. y R.

AMOHINOS.

Ab T comensa y acaba ab A. sis, son las lletres, y es per sonar.

TIANET DE REUS.

LOGOGRIFICH NUMÉRICH.

- 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.—Nom d' home.
- 3. 2. 1. 9. 8. 2.—» de dona.
- 4. 2. 6. 5. 6. 6. 2.—Poble Catalunya.
- 3. 2. 7. 6.—Element de las líneas férreas.
- 1. 2. 3. 7. 2.—Nom de dona.
- 3. 2. 6.—Moneda.
- 4. 9. 6.—Verdura.
- 3. 2. 1.—Adorno.
- 9. 3.—Mineral.

B. B. y R.

GEROGLIFICH.

NOVEMBRE

val

Ebro

re D guuut que americana

PINTURA

D

MALAGA

(Las sol-lucions en lo número vinent.)

Estampa de C. Miró y C., Barbara 12, Barcelona.